

Протокол

№

гр. София, 10.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8860** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното
повикване в 10:17 часа се явиха:

Ищецът Г. К. С.: уведомен от предходното съдебно заседание и редовно призован за днешното
съдебно заседание, явява се лично воден от органите на Главна дирекция „Охрана“ (ГДО),
представява се от адвокат И. Ю., с пълномощно на лист 7 по делото.

Ответникът Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН): уведомен от предходното
съдебно заседание, представява се от юрисконсулт Е. Д., с пълномощно, което представя в
днешното съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура: уведомена от предходното съдебно заседание, представява се от
прокурор Пламен Райнов.

Вещото лице Б. П. К.: надлежно уведомена, явява се лично.

Вещото лице доц.д-р В. Т. В.: надлежно уведомен, явява се лично.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно
заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозирано на 02.06.2025 година заключение по допуснатата комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, изготвена от вещите лица К. и доц.д-р В.. СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ експертизата за запознаване на адвокат Ю. и ищеца.

Адвокат Ю.: Запознати сме с експертизата. Да се изслушат вещите лица.

Юрисконсулт Д.: Да се изслушат вещите лица. Запознати сме със заключението.

Прокурор Р.: Не възразявам да бъдат изслушани вещите лица.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на вещите лица, както следва:

- Б. П. К., 66 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните;
- В. Т. В., 80 годишен, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ вещите лица за отговорността, която носят по чл. 291, ал. 1 от НК и същите обещаха да дадат вярно и безпристрастно заключение.

Вещото лице К.: Известна ми е наказателната отговорност. Представили сме писмено заключение в срок, което поддържам.

Вещото лице доц.д-р В.: Известна ми е наказателната отговорност. Представили сме писмено заключение в срок, което поддържам.

Адвокат Ю.: В заключението, в отговора на трета задача, сте посочили, че не се наблюдавали специфични и невербални симптоматики.

Вещото лице доц.д-р В.: Да, разбрах въпроса.

Адвокат Ю.: Аз не съм го задал още.

Вещото лице доц.д-р В.: Като чух началото е ясно.

Адвокат Ю.: А. добре. О. тогава.

Съдът: Ф. си въпроса.

Адвокат Ю.: Въпросът ми е: В конкретния случай и с оглед изминалия период от време каква друга симптоматика би следвало да се наблюдава и нормално ли е да се съхрани изследваното лице след толкова дълъг период от време вследствие преживяното от него?

Вещото лице доц.д-р В.: Въпросът е ясен. В изследването и диагностиката на проявите на който и да е човек, има две нива, които ние с психолога търсим. Вербални – какво се казва, и невербални – какво се случва. Информацията, която носи невербалният дял е повече от с от информацията, която се получава от специалиста. Това, което се казва, е по-маловажно от това, което се показва. В изследването на ищеца ние не намерихме поведенчески прояви, които да съпътстват споделяните от него преживявания. Иначе казано неговото спокойно състояние не съответства

на разказаните от него негативни преживявания. Още повече, че разказаното е доста скромно откъм съдържание и се ограничава само в общи твърдения, въпреки многократните напомняния от наша страна да сподели повече подробности. Съвсем кратките и некоректни описания на преживяванията му и отсъствието на съпровождащи ги вегетативни и емоционални прояви не ни позволяват да поставим някаква диагноза за психични отклонения. Заявените преживявания са само за обида и гняв. Необходимо е да се добави, че тези процеси протичат на две нива – съзнателно, т.е. когато индивидът активно контролира поведението си и изказа си, и несъзнавано ниво, което е извън контрола на индивида и е по-информативно именно защото е неосъзнавано. Невербалните елементи в общуването са продукт на несъзнаваното ниво и затова те са по-важни. При преживени в миналото събития с негативни емоции, остават трайни следи, които с времето могат да избледнеят, но не изчезват. При всяко припомняне за тези събития индивидът, ако е бил разгънал някакво болестно отклонение, отново несъзнателно активира следите от тези вегетативни и емоционални реакции и именно те се проявяват отчетлива най-вече на невербално ниво. Какво точно е преживял обследвания е трудна да се установи сега. Ние това не можем да направим в условията на изследването, но има мимика, движение на веждите, поглед, поза на тялото и т.н. Това, което ни направи впечатление, е, което също е отбелязано е, че беше изключително внимателен и се отнесе с уважение към нашето присъствие. Дори когато ние влязохме, той стана, изчака да седнем и тогава седна. Много сериозен невербален акт, който очертава какво се случва в момента. Затова така написания отговор ще се върнем към процентите информация от невербалното и това, че невербалното е много повече в проценти от споделеното в пряка реч.

Адвокат Ю.: Въпросът ми беше свързан с изминалия период от самото събитие до момента на вашия разговор.

Вещото лице доц.д-р В.: Въпросът е ясен за какво се отнася. Тук в този елемент – споделяне и държание по време на разговор, това явление се запазва независимо от далечината на събитието. Само за сравнение: един човек, без връзка със С., преживял някаква сериозна травма дори преди 10 години, говорейки и споделяйки за нея отново има невербални прояви.

Адвокат Ю.: Искам да попитам вие – двете вещи лица, разбрахте ли, че по повод настоящото дело има в медийното пространство публикувани медийни публикации, които са негативни и които коментират именно настоящото дело? Разбрахте ли това?

Вещото лице доц.д-р В.: Не сме разбрали. От публикации не се интересувам и те не са информация, която би трябвало да съобразяваме като предмет на експертизата.

Адвокат Ю.: Питам дали сте разбрали.

Вещото лице доц.д-р В.: Не. Единственото, което разбрах, и то е отбелязано в експертизата, е, че няколко дни преди да се срещнем с лицето, той беше получил от последната инстанция – Върховния касационен съд, присъда. Това беше между предишното дело и времето, в което се видяхме с него.

Адвокат Ю.: Видяхте се, след като е получил тази присъда?

Вещото лице доц.д-р В.: Да. Видяхме се след като е получил последната присъда.

Адвокат Ю.: Разбрахте ли каква присъда е получил?

Вещото лице доц.д-р В.: Да. Тя беше спомената много пъти.

Адвокат Ю.: Откъде го разбрахте?

Вещото лице доц.д-р В.: Аз лично разбрах от новините.

Адвокат Ю.: Можете ли да кажете дали тази нова съдебна информация се е отразила върху неговата психика по някакъв начин и дали е повлияла за вашето интервю по въпроса, по който е правена експертизата?

Вещото лице доц.д-р В.: Въпросът е предимно психологически. Аз съвсем накратко ще кажа от психиатрична страна. В едно значимо психиатрично смущение няма отражение. Може би има значение, но те не водят обикновено до промяна на болестните преживявания. Тук, може би, в една продължителна фаза на неизвестност пред присъдата, и известността, каквато и да е тя, колегата ще каже, действа по някакъв начин, но балансира нещата, тъй като човек е вече наясно с перспективата. Но тук психологичната страна е по-важна от психиатричната.

Вещото лице К.: Ще допълня казаното от колегата: ако имаше сериозни психологически или психически последици, невербалната комуникация щеше да се покаже. Щеше да има проявления, които щяха да се видят. А дали е получил окончателната присъда или не, както каза и д-р В., това, че е научил новината е успокояващо. Да, лошата новина, но я научаваме. По-добре е от неизвестността. С., но това е психика. Освен това държа да отбележа, че не сме имали за задача да изследваме кое как му се е отразило, самата присъда 20-годишна и това се е случило. Имаме конкретни въпроси.

Адвокат Ю.: Да разбирам ли, че въпреки, че не сте правили изследвания, Вашето мнение е, че постановена присъда от двадесет години лишаване от свобода не се е отразила негативно на психиката на освидетелствания, а по-скоро го е успокоила? Това ли да разбирам?

Юрисконсулт Д.: Възраждавам. Няма отношение към спора.

СЪДЪТ ДОПУСКА въпроса.

Адвокат Ю.: Н. задам така въпроса: ако присъдата беше доживотна, по-спокоен ли щеше да се чувства?

Вещото лице К.: Имаме четири зададени въпроса и сме работили по тях.

Адвокат Ю.: Колко време продължи интервюто ви с освидетелствания?

Вещото лице доц.д-р В.: Около два часа продължи интервюто.

Адвокат Ю.: Въпрос към психолога: можете ли да кажете какви тестове направихте? С какъв обем от въпроси бяха същите, като бройка?

Вещото лице К.: Бройката на въпросите няма особено значение от психологическа гледна точка.

Адвокат Ю.: За мен има значение. Аз не питах дали има значение, а питах колко са били.

Въпрос на съда към вещото лице К.: Можете ли да кажете какви методи сте използвала при обследването?

Вещото лице К.: Използвала съм методи, които съм описала в експертизата. Това са тестът на Спилбъргър за тревожност и цветовия тест на Л..

Адвокат Ю.: Можете ли да кажете двата теста с колко приблизително въпроса са?

Вещото лице К.: Тестът за тревожност на Спилбъргър включва 40 въпроса, а цветовия тест на Л. – 8 цвето-картончета, които се пускат два пъти, тоест стават 16, и лицето следва да ги подрежда според инструкцията. Смисълът да се използват цветове, а не въпроси, в конкретния случай е, че много по-лесно се подготвя отговор на въпроси, които са невербални. Както каза колегата ние обръщаме внимание не толкова на това какво са казали, а каква е тяхната реакция, какво са показали.

Адвокат Ю.: Можете ли във връзка с отговора на последния въпрос, където сочите, че с оглед това, че лицето е било задържано, не се била променила много обстановката, в която той е пребивавал, а същевременно сте коментирали противоречие в исковата молба, взехте ли предвид и знаете ли въобще, какви са условията в мястото на изолация, какви са условията в общите помещения в затвора? Тоест – можете ли да определите най-общо разликите, за да ги коментирате?

Вещото лице К.: Това което за нас е важно е как лицето възприема условията, а не обективно колко са различни условията. Все пак ние сме вещи лица с такива специалности.

Вещото лице доц.д-р В.: В делото има две обяснения за условията. Едното е водимо от свидетелите, а другото, ако не се лъжа, е в исковата молба. Освидетелстваният от нас С. също разказа за тези трудни за него условия. Ще се присъединя обаче към казаното от колегата - ние не сме имали задача да изследваме тези условия.

Адвокат Ю.: Можете ли да кажете, чисто професионално, като се изолирате от конкретния случай, дълготрайната изолация как влияе върху психиката на индивида, на личността? Говорим да дългосрочна изолация повече от два месеца например. Има ли такива психологични трудове, доклади или по-скоро психиатрични ? Можете ли най-общо да кажете? Тук разбрахме, че С. е някакво изключение.

Вещото лице доц.д-р В.: Дългосрочната изолация и нейното отражение върху психиката е предмет на дълга лекция. Ако има време и съдията разреши мога в рамките на около поне 30 минути да изнеса една лекция.

Адвокат Ю.: Положително или отрицателно влияе?

Вещото лице К.: В зависимост от психиката на човек – съвсем кратък отговор.

Адвокат Ю.: Да разбирам, че и положително може да влияе на психиката продължителната изолация?

Вещото лице доц.д-р В.: А как бихте коментирали Вие политическите самоубийства? За да отговорим и ние еднозначно на Вашия въпрос.

Адвокат Ю.: Бих ги коментирал като негативни.

Вещото лице доц.д-р В.: Дали?

Адвокат Ю.: Да. Това е съвсем естествено за нас. Освен това аз не съм на разпит.

Вещото лице доц.д-р В.: Зависи за кого. 3. въпрос и ще Ви отговорим.

Адвокат Ю.: Задавам Ви въпрос: Можете ли да уточните последиците?

Вещото лице доц.д-р В.: Не можем да ги уточним и това не може да стане в един момент. Не сме имали такъв въпрос. Не може да бъде обобщено в едно кратко изявление. Ако се зададе допълнителен въпрос ще отговорим.

Адвокат Ю.: Нямам други въпроси към вещите лица.

Юрисконсулт Д.: Предвид продължителната изолация и твърденията в исковата молба за тежко психическо състояние, включително проява на депресивно състояние, такива хора, които дълго време са били изолирани и всички тези преживявания, които са описани като тежки психически, психологически, депресивни, отказ от храна и т.н. щяха ли да имат някакво проявление при срещата с вас? Как щеше да се държи човек, който е в такова тежка психическо състояние вследствие на това, че е бил изолиран за по-продължителен период от време?

Адвокат Ю.: Противопоставям се на този въпрос. Същият предполага вещите лица да правят предположение. Моля да не се допуска.

Вещото лице доц.д-р В.: Още повече, че в експертизата е отговорено на този въпрос.

Юрисконсулт Д.: Още един въпрос, за който също предполагам, че господин адвокатът ще се противопостави. Това е във връзка с едно изречение, което е свързано във връзка с това, че е търсил комуникация с хора, бил е лишен от възможност да комуникира с хора, един вид изолация. В такъв случай човек не иска ли да коментира с най-близките си хора, които обикновено могат да го изслушат? Как ще коментирате отказа му да се види с родителите си?

Вещото лице К.: Това зависи от човека, от индивида. Някой иска да се види с близките си. Друг се затваря в черупката си. Няма еднозначен отговор. Едното не е по-тежко от другото като преживяване. Различни сме хората.

Юрисконсулт Д.: Нямам други въпроси към вещите лица. Да се приеме заключението на експертизата.

Прокурор Р.: Нямам въпроси към вещите лица. Да се приеме заключението.

Адвокат Ю.: Оспорвам заключението на експертизата. Моля да допуснете повторна експертиза по същите въпроси, която да бъде изготвена от други вещи лица. Съображенията ми за това са следните: на първо място неотдавна в медийното пространство бяха публикувани множество негативно оценяващи предявяването на настоящия иск статии по отношение ищеца Г. С., с които авторите на въпросните статии изразяваха явно негативно отношение към подаването на иска именно от него, което, макар и психиатърът да заяви, че не е бил запознат, самият той заяви, че за присъдата пък бил разбрал от медиите. Тоест единият отговор не кореспондира със следващия, че не следял новините. На следващо място: в експертизата е виден очевидния отговор на вещите лица да обрисуват ищеца като лице без никакви емоции, на което продължителния, почти шест пъти над законоустановения, срок на изолация, не се бил отразил по никакъв негативен начин, което е изключено от гледна точка на психиатрията и психологията. Аз съм изключително изненадан, че получаваме подобен отговор, вместо обективен такъв. Не мога да се съглася и със съждението на психолога, че

получаването на 20-годишна присъда било се отразило успокоително на ищеца. Освен това психиатърът многократно задава въпроси на адвоката, репликира го и проявява неуважение към функцията му, които изявления от една страна намирам на първо място за недопустимо, а от друга - проявление на очевидна предубеденост и негативност към представляваното от мен лице, може би и към мен по някакъв начин. Аз смятам, че са налице достатъчно основания, за да се приеме, че има обективни данни за противоположна и недостатъчна откровеност на вещото лице в заключението на експертизата и следва да се назначи повторна експертиза, каквото е и искането ми към съда. Освен това, въпреки зададените от мен неколkokратно въпроси, не се получи задоволителен отговор на въпроса свързан с обстоятелството, че от приключване на трайната изолация на клиента ми до момента на извършеното изследване с ищеца е изминал един значителен период от година и половина и, въпреки че, както ми посочи и психиатърът, не съм чел достатъчно и затова се нуждаем от експертни знания по делото и съм направил искане за допускане на експертиза, но не мога да приема отговора, че лице претърпяло травматично за психиката си събитие, има едно и също поведение, независимо дали това събитие е в кратко време или, както посочи вещото лице, след 20 години. Извършените от психолога тестове от 40 въпроса и 8 цветни въпроса, са изключително недостатъчни. Вярвам, че на настоящия председател на съдебния състав е служебно известно по какъв начин се правят психологични експертизи и че за толкова тежко травматично събитие се използват въпроси от 400-600 въпроса и се отнема доста по-дълго време, за да се извърши надлежно, обективно, всестранно и пълно изследване, което в случая за два часа няма как да е направено.

Въпрос на съда към ищеца: Г. С., Вие прочетохте ли заключението?

Ищецът С. (лично): Не можах да го прочета.

Въпрос на съда към ищеца: В такъв случай Вашата воля такава ли е – да се отложи делото, да се прави повторно изследване, повторна експертиза? При положение, че не сте чели експертизата? Адвокатът Ви също преди началото на заседанието се запозна със заключението.

Ищецът С. (лично): Присъединявам се към казаното от адвоката си. Не съм я прочел. Сега видях експертизата, но не ми е дадена. Не ми е изпратена.

Въпрос на съда към ищеца: Ако искате да Ви дам кратко време, за да я погледнете, поне да прочетете заключението?

Ищецът С. (лично): Да.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ на ищеца експертизата за запознаване.

Въпрос на съда към ищеца: Запознахте ли се? Това ли е Вашата воля? Искам да знам, че сте добре информиран. Дали Ви е обяснено всичко добре. По някакъв начин при интервюто вещите лица държаха ли се с Вас неуважително, негативно, надменно?

Ищецът С. (лично): Да, прочетох го. Моля да се уважи искането на моя адвокат, към което се присъединявам и други вещи лица да се произнесат по зададените въпроси. Вещите лица не са се държали надменно с мен. Възпитани хора и се държаха съвсем нормално.

Адвокат Ю.: Моля да не се спекулира. Оспорваме заключението, тъй като то не дава обективен анализ. Прочел съм го. Ей-така за две минути го прочетох. То не е и написано за повече. Ако съдът има нещо против мен лично, може да се отведе. Моля да подходите професионално. Моят доверител има процесуален представител, а Вие му обяснявате, че не съм подготвен за делото, че не съм сигурен какво правя. Това за мен не е професионално.

Юрисконсулт Д.: Моля да се приеме експертизата, която е представена. Наведоха се съмнения за предубеденост на вещите лица и че експертизата е изготвена под влияние на статии в медийното пространство. Моля да се отбележи, че дори следващи вещи лица да бъдат назначени тези статии ще бъдат прочетени и от другите вещи лица. Ако следващата експертиза потвърди тази, може да се прави искане за следваща и т.н. Да се въвеждат съмнения не е състоятелно.

Адвокат Ю.: Моля да укажете на насрещната страна да се въздържа от квалификации относно поведението ми, което е недопустимо в съдебно заседание. На следващо място обръщам внимание на съда и ответната страна че в ГПК и АПК са предвидени способности за оспорване на експертиза и искане на повторна защото е допустимо доказателствено средство и всяка страна има право да оспори и направи доказателствено искане. Дали се оспорва професионализма, компетентността или отговорите, но аргументите не кореспондират. Аз се възползвам от процесуалните възможности, които са ми дадени и моля да допуснете повторна експертиза. Да, прав сте че той в момента не е наясно с причината за оспорване на експертизата. Аз, като негов упълномощен представител, съм преценил оспорването. Именно поради това ищецът ме е упълномощил. Тези мои действия не следва да бъдат поставени под въпрос от страните, от вещите лица, от съда, а само от доверителя ми на когото ще обясня причините, в момент, в който преценя. Съдебното заседание не е мястото за това. Винаги можем да оттеглим искането си, ако той не е съгласен с него. Доколкото ми е известно, аз все още съм негов процесуален представител.

СЪДЪТ УКАЗВА на процесуалния представител на ответника да се въздържа от квалификации по отношение на процесуалния представител на ищеца.

Прокурор Р.: Да се приеме заключението на експертизата. същата е изготвена изключително компетентно. Смятам, че мотивите на процесуалния представител на ищеца относно назначаване на нова експертиза са крайно несериозни. Не виждам смисъл да се назначава повторна експертиза.

Вещото лице К.: Представям справка-декларация по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, съобразно която труда ми по изготвянето на заключението възлиза на 743,13 лв. (седемстотин четиридесет и три лева и тринадесет стотинки).

Вещото лице доц.д-р В.: ведно със заключението справка-декларация по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, съобразно която труда по изготвянето на заключението възлиза на 743,13

лв. (седемстотин четиридесет и три лева и тринадесет стотинки).

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза, изготвена от вещите лица Б. П. К. и доц.д-р В. Т. В..

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение за изготвената експертиза в общ размер на 1486,26 лв. (хиляда четиристотин осемдесет и шест лева и двадесет и шест стотинки), от които 743,13 лв. платими на вещото лице К. и 743,13 лв. платими на вещото лице доц.д-р В., съобразно представените от тях справки-декларации по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ определеното възнаграждение от бюджета на Административен съд - София-град. **ИЗДАДОХА** се два броя разходен касов ордер, които се **ВРЪЧИХА** на вещите лица Б. К. и доц.д-р В. В..

С оглед направеното от процесуалния представител на ищеца искане за допускане на повторна експертиза, изпълнима от други вещи лица, което е допустим процесуален способ,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА повторна комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза със задачите посочени от ищеца в исковата молба т.5.1-5.4 вкл. (лист 5 по делото).

По назначаване на конкретни вещи лица **СЪДЪТ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ** в закрито заседание.

Адвокат Ю.: Нямам други доказателствени искания.

Юриисконсулт Д.: Нямам доказателствени искания.

Прокурор Р.: Нямам искания по доказателствата.

За събиране на допуснатите доказателства,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за разглеждане в открито съдебно заседание на 16.09.2025 година от 10:00 часа, за която дата и час страните и Софийска градска прокуратура са уведомени от днес чрез своите процесуални представители.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ изрично ищеца за следващото съдебно заседание.

ДА СЕ ДОКЛАДВА делото в закрито заседание за назначаване на конкретни вещи лица, които да изготвят допуснатата комплексна експертиза.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:58 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: